

29 Αυγούστου 2009

ΟΙ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ (Ιερομονάχου Ευσεβίου Βίττη)

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ποιος πρέπει να είναι;

Αυτές που είχε και η αγάπη του Ιησού, τηρουμένων βέβαια των αναλογιών. Και η αγάπη του Ιησού ήταν πάντοτε αγάπη καθολική, αγάπη, που αγκάλιαζε τους πάντες. Η έκφραση αγάπης σε ωρισμένα μόνο πρόσωπα αποτελεί όχι σωστή αγάπη, αλλά λειψή, ή και όχι σπάνια αγάπη αρρωστημένη και παθολογική. Το συναισθηματικό αγαπητικό μονοπώλιο και η αγαπητική αποκλειστικότητα

αφαιρούν την ελευθερία της καρδιάς ως προς τις σχέσεις της προς τον ίδιο τον Κύριο και τα εν Χριστώ αδέρφια μας, που είναι και αυτά αδέρφια του Ιησού. Μην ξεχνούμε πως αν έχουμε τέτοια μονοδιάστατη αγάπη, τότε «τι περισσόν ποιούμεν; ουχί και οι τελώναι το αυτό ποιούσι;» (Ματθ. ε' 46). Η αγάπη μας στην περίπτωση αυτή είναι καθαρά κοσμική και γι' αυτό πρέπει να ξερριζώσουμε από την καρδιά μας τη μονομέρεια ή την αποκλειστικότητα στο ζήτημα αυτό. Πρέπει να πολεμούμε τη σκοτεινή ή εν πάση περιπτώσει τη στενή αντίληψη περί αγάπης με την ειλικρίνεια έναντι του Κυρίου μας πρώτιστα, του εαυτού μας έπειτα, με την κατανόηση, τη σωστή χριστιανική σκέψη και τη γνήσια επαφή προς τους συνανθρώπους μας, όποιοι κι αν είναι. Ας τοποθετούμε τον εαυτό μας στη θέση του άλλου και ας προσπαθούμε να βλέπουμε με το μάτι του άλλου ό,τι άφορα σ' αυτόν ή στη σχέση του μαζί μας, για να μπορούμε να τον κατανοούμε. [\(περισσότερα...\)](#)